

1984 MÁJ 18

2205

140

Kétarcú vízbőség

A napokig tartó tavaszi esőzések után most, régen tapasztalt erővel buzognak ismét a bükki karsztforrások, megduplázva, megsokszorozva tavalyi hozamukat. Ezekből a kiváló minőségű vizekből most naponta 75 000 köbmétert fogyaszthat el a megyeszékhely lakossága. Meglódult a Szinva vízése a korábban száraz mederben, bőségesen árasztja vizét az Anna-forrás, kétszeres hozamot mérnek a Csanyikban a Királykútnál, a Felső-forrásnál és a legcsapadékosabb időszakokra emlékeztetően emelkedik a talpcai kutak vize is.

Most, amikor a hosszú, száraz időszak után enyhülés következett be a miskolci vízellátás mindennapos gondjaiban, egy kicsit felsőhajtunk. Ám az elmúlt tíz, húsz év tapasztalatai sem győzhetnek meg arról, miért is törvénytörő, ha erről a témáról van szó, akkor vagy sirunk, vagy nevetünk. Az aszályok idején a legszigorúbb takarékoság is csak keveset segít, ilyenkor pedig a jónak mondható vízellátás fölötti örömlésben mit sem törődünk a természet képezte fölösleggel? Mert ezekben a napokban széles sávban folyik ismét a Szinva, jelenleg nincs az a műszaki megoldás, amivel közben, tárolóban tarthatnánk az ingyen képződött tartalékok minden megfogható köbméterét. A

szakemberek szerint ez a mennyiség ezekben a napokban legfeljebb nyolcezer köbméter lehet, ám ha ezt mind befoghatnánk, jól jöhetne a kánikulai nagyfogyasztás, vagy egy száraz őszi nehéz napjaiban.

A vízművek szakemberei az ilyen csapadékdús napok után sem télenkednek, mint megtudtuk, szigorúan nyomon követik a kedvező változásokat is. Amint megtelnek a föld alatti járatok, üregek, leltár készül minden újabb, eddig nem ismert kis elfolyóról, oldalágról, hogy azt megszüntetve több víz álljon készletként tartalék-ként. A források egy részénél arra is lehetőség van, hogy beton küszöbök építésével magasabban tartsák a vízállást, ezzel felhalmozva a természetes tartalékokat. Mert ami elfolyik a patakokba, a hegyoldalokról, az mind veszteség. A karsztvíz ugyanis a legdrágább és a legolcsóbb egyszerre. Arról van szó ugyanis, hogy a 75 ezer köbméteres mennyiség — néhány kisebb kút vizét kivéve, aminek a hálózatba juttatásához szivattyúk kellenek — úgyszólván ingyen érkezik, gravitációs úton jut el a vezetékekbe. Máskor becsorog, most beömlik magától a városba. Ily módon csak a hálózatig épített vezetékek költségével, karbantartásával kell számolni.

A keleti irányból nyert vizet mélyfúrású kutakból, gépekkel lehet kihozni, a köbméterenkénti árak között jelentős a különbség. Mégis a karsztvíz a drága olyan értelemben, hogy — a fokozódó környezeti szennyezések ellenére is — sokkal tisztább, nem szorul annyi kezelésre, beavatkozásra. Az ilyen víznek viszont minden cseppjét becsülni kell. Most is, amikor bőven van belőle.

A vízművek nagy gondot fordít ezeknek a víznyerő helyeknek a karbantartására. Jelenleg a Szent György-forrás föld alatti üregében dolgoznak a bűvárok, hogy megtisztítsák a járatokat, üregeket, hogy az esős idők után, később is bőséges legyen a hozama. Ezt a munkát az elmúlt években végezték el a diósgyőri Tavi-forrásnál és a beavatkozás napi ötezer köbméter víztöbbletet hozott. Itt most „csak” 2—3 ezer köbméteres nyereségre számítanak, ám a miskolciak nagyon is jól tudják, hogy milyen érzékenyen érinti a magas házak felső emeletein lakókat, ha a hálózatból éppen ennyi hiányzik. A Szinva-forrás vizét, a városba vezető cső tolózáját is leszűkítették ezekben a napokban, hogy visszatartsák a meglódult vizet a későbbiekre. Így a megfoghatatlannak hitt víztöbblet egy része mégis csak visszafogható. Olyan víz ez, amelyiknek a mangán- és vastartalmára nem kell ügyelni, amelyik jóleső kortyokban csillapítja a szomjúságot, amivel most az átmenetileg kialakult vízbőség idején is takarékosan illik bánni.

Nagy József